

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1828.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὴν 24 τοῦ ἐνεστώτος ἀνεχώρησαν ἀπὸ τὸ Γενικὸν Στρατόπεδον τῶν Μεγάρων αἱ χιλιάρχαι τοῦ Δουβουνιώτου, Εὐμορφοπούλου καὶ Βάσσου, καὶ ὁ Στρατάρχης αὐτὸς μετὰ μίαν πεντακοσιάρχιαν τῆς φυλακῆς του. Διευθύνθησαν ἐξ, ὡς λέγεται, πρὸς τὰ μέρη τῶν Σαλῶν καὶ Λοιδωρικίου. Αἱ χιλιάρχαι τοῦ Καρτάσσου, Γριζώτου καὶ Ἰω. Χ. Πέτρου στρατοπεδεύουν ἀκόμη εἰς Μεγάρα.

Ἡμερολόγιον Ἀξιωματικόν.

Ἐκ τοῦ ἐν Ζελίστᾳ στρατοπέδου, 12 Ὀκτωβρίου.

Οἱ ἐχθροὶ περὶ τοὺς 2,000 ὑπ' ἀρχηγούς τὸν Ὀσμάν-Πασάν, τὸν Ἀσλάμπειν Μουχουρδάρην καὶ τοὺς περὶ αὐτοὺς, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς συγκροτηθείσης εἰς τὴν Γραμμένην Ὀξείαν μάχης μετὰ αἰσθαντικὴν ζημίαν τῶν κατὰ τὴν 13 τοῦ παύσαντος μηνός, συσσωματωθέντες ἠνώθησαν ἀπὸ ὅλας τὰς διαφόρους θέσεις, καὶ σπουδάζοντες νὰ δώσουν βοήθειαν εἰς τοὺς πολιορκουμένους εἰς τὴν Λομποτινὴν Καρτάναγαν καὶ Ἀχμέτην Πρεβίσταν, πρὸ ἡμερῶν κατέλαβον τὰ χωρία Κλεπᾶν, Ἀδύραννην, Ἀμπλιαννὴν, καὶ τοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους.

Ἀπ' οὗ κατεσκήνωσαν αὐτοί, πληροφορηθέντες ὅτι ὅλαι αἱ ἀναγκαῖαι θέσεις τῶν Κραβδάρων περὶ τὴν Λομποτινὴν εἶχαν ἐνδυναμωθῆ ἀπὸ τὸν Α. Πεντακοσιάρχον Χρήστον Φωτομάραν καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν ἑκατοντάρχους, δὲν ἐστοχάσθησαν συμφέρον νὰ προχωρήσουν περισσότερον.

Ἡμεῖς θεωροῦντες ἀναγκαϊότατον νὰ καταλάβωμεν ἐκεῖνα τὰ χωρία, τὰ ὅποια εἶναι σιμὰ τῶν ἐχθρῶν, ἤλθομεν καὶ ἐστρατοπεδεύσαμεν εἰς τὸ χωρίον Ζελίσταν ὡς κέντρον. Αὐτόθι συσκεφθέντες ἐστεῖλαμεν εἰς μὲν τὴν Στρωμινιαννὴν τὸν Β. Πεντακοσιάρχον Γιαννοῦσιον Πανομάρον μετὰ τοὺς ἑκατοντάρχους Ν. Δράκον καὶ Κ. Βεΐκου, εἰς δὲ τὴν Παλούκοβαν τοὺς ἑκατοντάρχους Κ. Τσιώγκαν καὶ Χρήστον Παλαιογιάννην, καὶ εἰς τὴν Τέρνοβαν τοὺς ἑκατοντάρχους Γ. Γαλῆν καὶ Π. Φιλόπουλον, ἡμεῖς δὲ μετὰ τὴν λοιπὴν δύναμιν ἐστρατοπεδεύομεν ἐνταῦθα.

Ταῦτα τὰ κινήματα κατετάραξαν τοὺς ἐχθροὺς μεγάλως καὶ ἀπεφάσισαν νὰ δοκιμάσουν τὴν τύχην των μετὰ πόλεμον, ἐπειδὴ τοὺς ἐπανελάβομεν ἀπ' ἐνὸς μέρους ἐμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν των, καὶ ἀπ' ἐτέρου ἐβιάζοντο νὰ βοηθήσουν τοὺς ὀμοπίστους των εἰς Λομποτινὴν μετὰ αὐτοὺς τοὺς σκοποὺς τὴν παραμονὴν τοῦ πολέμου συνήχθησαν οἱ ἐχθροὶ εἰς τοὺς Ἀγίους Ἀποστόλους καὶ ἀπεφάσισαν νὰ κινηθῶν τὴν 10 κατὰ τῆς Τέρνοβας.

Εἰδοποιηθέντες ἡμεῖς ἀπὸ ἀνθρώπους ἐλθόντας ἐν εἴδει κατασκοπῆς ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῶν ἐχθρῶν, ὅτι περὶ τὰς αὐγὰς τοῦ ἡλίου μέλλουν οἱ ἐχθροὶ νὰ κινηθῶν ἀνεπίκτως, ἐστοχάσθημεν νὰ μεταχειρισθῶμεν στρατήγημα

διὰ νὰ κατατροπώσωμεν ἐτι μᾶλλον τοὺς ἀπίστους. Περὶ τὰς πέντε ὥρας λοιπὸν τῆς νυκτός κατὰ πολεμικὸν σχέδιον ἐνεκρίθη νὰ παραλάβῃ ὁ Γ. χιλιάρχος Κ. Ἰωάννης Στράτος μίαν διωρισμένην δύναμιν ἐκ τοῦ σώματός του, καὶ νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὴν Τέρνοβαν, διὰ νὰ καταλάβῃ εἰς τὰ πλευρὰ τοῦ χωρίου δύο θέσεις, καὶ ὅποτε οἱ ἐχθροὶ κινηθῶν καὶ ἀρχίσῃ ὁ πόλεμος, νὰ ἐπιπέσῃ κατ' αὐτῶν ἀπὸ τὰ νῶτα.

Τοῦτο τὸ στρατήγημα ἐνεκρίθη ὠφέλιμον, καὶ ἀμέσως ἐβλήθη εἰς ἔργον, διότι τὴν ἰδίαν ὥραν ὁ Γ. χιλιάρχος παραλαβὼν τὸν Β. πεντακοσιάρχον Γιάννην Μπαϊρακτάρην, καὶ τοὺς ἑκατοντάρχους Ν. Κόπελον, Δ. Γερόλιμον, Ἰωάννην Σιόζιον, καὶ Δημήτριον Σκυλοδήμον, καὶ τοὺς πεντηκοντάρχους Νικόλαον Ναυπακτίτην καὶ Δημήτριον Νικολάου μετὰ 300 στρατιώτας, διευθύνθη πρὸς τὴν Τέρνοβαν, συγχρόνως ἐγράφησαν αἱ ἀναγκαῖαι εἰδοποιήσεις εἰς ὅλα τὰ χωρία διὰ νὰ τρέξουν εἰς βοήθειαν, ἅμα ἀρχίσῃ ἡ μάχη.

Ὁ Γ. χιλιάρχος φθάσας εἰς τὸ χωρίον, καὶ διαθέσας καλῶς τὰ ἐκεῖ κατέλαβε τὰς περὶ οὗ ὁ λόγος δύο θέσεις διὰ νὰ ἐνεργηθῇ τὸ στρατήγημα. Οἱ ἐχθροὶ ὁμῶς ἀντὶ νὰ κινηθῶν τὸ πρῶτ' ἐκινήθησαν πρὸς τὰς 5 ὥρας τῆς ἡμέρας· τοῦτο ἔκαμε νὰ μὴν ἐπιτύχῃ, ὡς ἔπρεπε, τὸ σχέδιον· διότι ὁ Γ. χιλιάρχος στοχάζομενος ὅτι οἱ ἐχθροὶ δὲν θέλουν πλέον κινηθῇ, ἄφησε τὰς δύο θέσεις καὶ ἤρξατο εἰς τὸ χωρίον· ἀλλὰ συγχρόνως ἔκαμαν τὸ κίνημα οἱ ἐχθροὶ εἰς τρόπον, ὥστε ἀνταμώθησαν εἰς τὸν δρόμον, τότε ὁ Γ. χιλιάρχος κατέλαβεν ἓνα σπήτι διὰ νὰ ἀπαντήσῃ τὴν δύναμιν καὶ τὴν πρώτην ὀρμὴν τῶν ἐχθρῶν(*), τὸν δὲ Β. πεντακοσιάρχον μετὰ τοὺς ἄλλους διώρισε νὰ καταλάβουν τὰ ἄλλα ὀσπήτια, καὶ ὅποιαν ἑκαστος εἰδύνατο θέσιν, καὶ νὰ σταθῶν ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ· τὸ σπήτι, τὸ ὅποιον κατέλαβεν ὁ Γ. χιλιάρχος, ἦτον οὐσιωδῶς ἀναγκαῖον, διότι, ἂν τὸ ἐκυρίευσαν οἱ ἐχθροὶ, ἤθελον βλάψαι τοὺς ἡμετέρους πολὺ, ἔχοντες μάλιστα πολλὰ βοηθητικὴν τὴν θέσιν.

Οἱ ἐχθροὶ τότε μετὰ δέκα σημαίας ὤρμησαν κατὰ τῶν ἡμετέρων ἀπὸ τρία μέρη, τότεν δὲ ἐπλησίασαν καὶ τότεν ἀνδρίαν ἐδείξαν, ὥστε ἐτόλμησαν νὰ σφαλίσουν τοὺς ὀλίγους προμαχῶνας μέσα εἰς τὸ σπήτι, τὸ ὅποιον εἶχε καταλάβῃ ὁ Γ. χιλιάρχος, ἀλλ' εὖρον γενναίαν ἀντίστασιν, καὶ ὅσοι ἐπλησίασαν ὅλοι ἐφρονεύθησαν οἱ ἐχθροὶ, τὸ παραδόξοτερον, ἐθέσαν καὶ πάτερα εἰς τὸ σπήτι διὰ νὰ ἀναβῶσιν ἐπάνω, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐπίτυχον· ὁ Β. πεντακοσιάρχος θεωρῶν, ὅτι τὸ σπήτι ἐπεσκέυθη ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς, ὤρμησε μετὰ ὅλους κατ' αὐτοὺς καὶ ἀρχισεν ὁ πόλεμος· στήθος μετὰ στήθος. Ὅσας οἱ ἐχθροὶ ἐκινήθησαν, τσάκας ἀπεκρούσθησαν μετὰ ζημίαν τῶν τέλος μὴν ἔμπο-

[*] Εἰς τὸ σπήτι, ὅπου ἐκλείσθη ὁ Γ. χιλιάρχος, ἦτον καὶ οἱ ἑκατοντάρχαι Ν. Κόπελος καὶ Δ. Γερόλιμος μετὰ τοὺς περὶ αὐτοὺς.

ρούτες πλέον νὰ ἀνθέξουν εἰς τὴν φωτίαν τῶν Ἑλλήνων, καὶ
 θύοντες ὅλα τὰ βουνὰ νὰ ἀστράψουν ἀπὸ τὰς ἐρχο-
 μέας βοηθείας [*] ἐτράπησαν εἰς φυγὴν, καὶ οἱ Ἕλληνες
 τοὺς κατεδίωξαν μὲ ἄκραν ζημίαν ἕως ἐπάνω εἰς τοὺς
 Ἀποστόλους, ὅπου δὲν ἤθελον βίβαια σταθῇ, ἀν-
 δεῖς εἶχον προμαχῶνας, διότι κατέλαβε φόβος καὶ τρόμος
 τοὺς ἐχθροὺς.

Πρὶν δὲ ἀρχίσῃ ὁ πόλεμος ὁ Α' χιλιάρχος Κ. Κίτσος
 Τζαβέλας παραλαβὼν τὸν ἐκατόνταρχον Γεώργιον Κοσ-
 κοῦν μετὰ τὴν ἐκατονταρχίαν του, τὸν Κωνσταντῖνον Λ-
 δεῖον τοῦ Πιστιόλη Σιαφάκα, καὶ ὅσους τῆς Γ' χιλιαρ-
 χίας εἶχαν μείνει εἰς τὸ χωρίον, ἐβγήκεν ἐπάνω εἰς τὴν
 ῥάμην καὶ ἐπκρατῆρει τὰ κινήματα τῶν ἐχθρῶν, ὅποτε
 δὲ ἶδε τὴν συμπλοκὴν τῆς μάχης, ἀμέσως διώρισε νὰ
 ρίψουν οἱ Ἕλληνες διαφόρους πυροβολισμοὺς εἰς ἐμφύχωσιν
 τῶν ἡμετέρων, καὶ συγχρόνως ἐκινήθη εἰς βοήθειαν. Εἰς ὅλην
 τὴν διάρκειαν τῆς μάχης ὁ ἱερεὺς τῆς Α' χιλιαρχίας μετὰ δύο
 ἄλλους ἱερεῖς τοῦ χωρίου Ζελίστα ἀνέπειπε πρὸς τὸν ὕψιστον
 παρακλήσεις ἐνώπιον τοῦ πολέμου. Ταυτοχρόνως δ' ἐπυ-
 ροβόλησαν καὶ οἱ φυλάττοντες τὴν Τρανὴν Παλούκοβαν, ὁμοίως
 ἐφάνη ἐρχόμενος καὶ ὁ Β' πεντακοσίαρχος Γιαννούσιος Πανο-
 μάρας ἀπὸ τὴν Στρωμινιάνην· ἀλλὰ μήτε αὐτὸς, μήτε τινὰς
 ἄλλος ἐπρόφθασεν εἰς τὴν μάχην, διότι, ὡς ἄνωθεν, οἱ ἐχθροὶ
 ἔφυγαν.

Ὁ πόλεμος διήρκεσε μιστὴν ὥραν μόνον. Ἐφανεύθησαν ἀπὸ
 τοὺς ἐχθροὺς κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῶν αὐτομόλων περὶ τοὺς
 120, ἐν οἷς ὁ Ἀλλήαγας Τσιάμης καὶ ὁ Μουστάφαγας, διὰ τοὺς
 ὁποίους ἐκλαυσαν πικρῶς οἱ ἐχθροί. Οἱ Ἕλληνες ἔλαβον
 πολλὰ καὶ πλούσια λάφυρα (**). Ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους
 ὀκτὼ μόνον ἐπληρώθησαν, ὁ πεντηκόνταρχος Ἀποστόλης
 Κωνσταντάκη εἰς τὸ στῆθος, οἱ δωδέκαρχοι Κ. Βλάχος καὶ
 Δημήτριος Εὐσταθίου, ὁ πένταρχος Ἀνέστης Ταλαντινός,
 καὶ οἱ στρατιῶται Γιάννης Δημητράκη, Λιάκος Λιθαδίτης,
 Νίκος Μπαρπεράκης καὶ Κυριάκος. Ὁ ἀριθμὸς τῶν πλη-
 γωμένων ἐχθρῶν πρέπει νὰ εἶναι πολλὰ μεγάλος, διότι ὅλην
 τὴν νύκτα τοὺς ἔφερνον εἰς τὴν Κλεπὴν καὶ Ἀβόραν ἐπάνω
 εἰς ζῶα. Ἐὰν ὁ πόλεμος διήρκει δύο ὥρας, ἐὰν οἱ ἐχθροὶ
 ἔκαμναν τὸ κίνημα πρῶτ', καὶ ἐὰν ἐπροχώρουν μέσα εἰς τὸ
 χωρίον, τολμοῦμεν νὰ εἰπώμεν ὅτι δὲν ἤθελε μείνῃ μήτε
 ψυχὴ, καὶ ἠθέλαμεν γένῃ κύριοι ὅλων τῶν θέσεων τοῦ ἐχθροῦ.

Χρεώστοῦμεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι οἱ Τούρκοι ἔδειξαν
 μεγάλην ὁρμὴν, οἱ δὲ Ἕλληνες τοὺς ἐκαρτέρησαν μὲ μεγάλην
 γενναϊότητα.

Οἱ πεντακοσίαρχοι, οἱ ἐκατόνταρχοι, ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί,
 καὶ ἐν γένει ὅλοι οἱ στρατιῶται ἔδειξαν προθυμίαν, εὐπεί-
 θειαν καὶ γενναϊότητα.

Τοιοῦτον τέλος ἔλαβεν ὁ πόλεμος τὴν 10 τοῦ τρέχοντος,
 ἐνέκρωσε πολὺ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ ἐμφύχωσε τοὺς Ἕλληνας·
 ἡμεῖς ἐπεστρέψαμεν πάλιν εἰς τὰ χωρία, καὶ οἱ Τούρκοι
 ἔμειναν ἐπάνω εἰς τὰ βουνά.

[*] Περὶ τὰς 8 ὥρας ἔτρεξεν ἀπὸ τὴν Ἀρτοτίναν καὶ ὁ ἐκατόνταρχος Γιαν-
 νῆς Τζαβέλας μετὰ τὴν ἐκατονταρχίαν του καὶ μετὰ τοὺς ἐγκατοίκους.

[**] Εἰς τὴν αὐτὴν μάχην ἤρριπεν ὁ ἐκατόνταρχος Γ. Γαλῆς, διότι ἔρ-
 ρησε μετὰ τὸ σπαθὶ εἰς τὸ χεῖρ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν.

Ὁ ἐξ Ὀδησσοῦ Κύριος Σπυρίδων Κωνσταντᾶς ἐπρόσ-
 φερε δῶρον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Χρηματιστικὴν Τράπεζαν
 εἰς εἶδος δακτυλιδίου μικρὸν τι ὠρελόγιον, τὸ ὁποῖον φορεῖται
 εἰς τὸν δάκτυλον, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο δακτυλίδιον, καὶ τὸ
 ὁποῖον, ἀν δὲν ἦτο χαλασμένον, ἤξιζε περὶ τὰ ἑκατὸν φλω-
 ρία. Προθυμώμεθα δὲ νὰ ἐπαινέσωμεν τὴν προαίρεσιν τοῦ
 ἀνδρὸς, ὅστις ἐκ τοῦ ὑστερήματος τῶν ὅσα ἠδυνήθη νὰ
 σώσῃ πραγμάτων, ὅταν ἀνεχώρησεν ἀπὸ Κωνσταντινου-
 πόλεως μετὰ τὰ παῖδιά τοῦ μακαρίτου Α. Παπᾶ διαφυλῶν
 τὴν ὁργὴν τοῦ τυράννου, ἐφιλοτιμήθη νὰ μεθέξῃ εἰς τὸ
 ἐπωφελέστατον ταῦτα δημόσιον κατὰστημα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ῥωσικαὶ Εἰδήσεις.

(Ἀποσπάσματα ἐκ τῆς ἐφημερίδος τῆς Ὀδησσού.)

Ἐκ Σούμλας, ἀπὸ 9 ἕως 15 Σεπτεμβρίου.

Τὰ πάντα εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ κατέναντι τῆς Σούμλας. Με-
 τὰ ἐκεῖ εὐρισκόμενα στρατεύματα μέλλει νὰ ἐνωθῇ τὸ 6ου
 σῶμα τὸ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ στρατηγοῦ τοῦ πεζικοῦ Ῥοθ, δέσ-
 τὸ ὁποῖον ἠλλάχθη ἐμπροσθεν τῆς Συληστρίας παρὰ τοῦ 2ου
 σώματος διοικουμένου ἀπὸ τὸν στρατηγὸν τοῦ πεζικοῦ πρίγ-
 κίπα Σχερδατόφ.

Πρὶν ἀφήσῃ εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον τὴν κατέναντι τῆς
 Συληστρίας, δέσιν του, ὁ στρατηγὸς Ῥοθ συνεκρότησε, τῇ 3
 Σεπτεμβρίου, νέαν μάχην μὲ 4,000 πεζοὺς καὶ ἱππικοὺς
 τῆς φρευρᾶς, ἥτις εἶχε κάμει ἔξοδον κατὰ τῆς ἀριστερᾶς
 αὐτοῦ πτέρυγος, καὶ προσέβαλε τὰ ὑπερασπιζόμενα αὐτῶν
 ὀχυρώματα. Κατ' αὐτὴν τὴν μάχην, ὡς καὶ καθ' ὅλα τὰς
 προηγηθείσας, οἱ Τούρκοι κατεσχέθησαν ἐν τῷ μεταξύ ἀντι-
 φερομένων πυροβολισμῶν, καὶ ἐδιώχθησαν εἰς τὸ φρουρίον
 μετὰ τὴν 3 Σεπτεμβρίου, ἀναβαίνει εἰς 300 πεζόντας εἰς
 τὸ πεδῖον τῆς μάχης, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἐγνώρισαν οἱ αἰχ-
 μάλωται τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Ὀθωμανικοῦ ἱππικοῦ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν μάχην ἐν τάγμα λογχοφόρων Καρκόφ
 φων εὐδοκίμησεν εἰς δύο ἐφόδους ὅσον ὁρμητικὰς, ὅσον καὶ
 εὐτυχεῖς, κατὰ τὰς ὁποίας ἀνέτρεψε τὸ ἐχθρὸν ἱππικόν.
 Τὸ ὁποῖον κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος ἦτο τριπλάσιον τοῦ ἡμετέρου
 ἱππικοῦ.

Ἐκ Βάρνας, ἀπὸ 10 ἕως 13 Σεπτεμβρίου.

Αἱ ἐκπολιорκητικαὶ ἐργασίαι ἐγγίξουν εἰς τὸ τέλος ταπαι-
 δύο ῥήγματα ἠνοίχθησαν σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου, καὶ διὰ τῆς
 σκάμματος ἐξακολουθῶμεν ν' ἀνοίγωμεν δίοδον διὰ μέσου τῆς
 τάφρου.

Πρὸς μεσημβρίαν τοῦ φρουρίου ἀντικρὺ τοῦ τμήματος
 τοῦ κατέχοντος τὰ ὑπερδύξια τοῦ ἀκρωτηρίου Γαλατᾶ ἀρ-
 χίζει νὰ ἐμφανίζεται ἐν Τουρκικὸν σῶμα ἐρχόμενον ἐκ
 μέγους τοῦ ποταμοῦ Καμτσικίου.

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 13 πρὸς τὴν 14 ἐν ὀχύρωμα, κατέ-
 σκευασθὲν ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἐμπροσθεν σχεδὸν τοῦ κέντρου
 τοῦ φρουρίου, ἐκυριεύθη ἐξ ἐφόδου. Τὸ σύνταγμα Νισέφ
 διοικούμενον ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου πρίγκιπος Προσανοῦ
 σκη ἐπέπεσε κατὰ τοῦ ὀχυρώματος τούτου χωρὶς νὰ
 οὔτε ἐν τουφέκιον, ἐδίωξε τοὺς ἐχθροὺς διὰ τοῦ λογχομει-
 καὶ ἐφόρευσε ἐξ αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ἐκατέ. Κατὰ τὴν μάχην
 ταύτην οἱ Τούρκοι ἔχασαν ἐν κανόνιον, τρεῖς σημαίας
 μέρος τοῦ στρατοῦ τοῦ συνεχόμενου μετὰ τὸ ὀχύρωμα.
 Τὴν
 ζημία μα. εἰς φονεμένους καὶ πληγωμένους λογίζεται εἰς
 ἀξιωματικούς καὶ 40 στρατιώτας.

Αὐτόθεν, ἀπὸ 14 ἕως 19 Σεπτεμβρίου.

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν μᾶς ἤρχαντο πληροφορίαι περὶ τῆς προσεγγίσεως ἀξιολόγων Τουρκικῶν δυνάμεων ἐρχομένων εἰς ἐσθίαν τῆς Βάρνας, στελλομένων, ὡς ἐλέγετο, ἐκ τῶν περὶ τοῦ Καμποικίου παρὰ τοῦ Μεγάλου Βεζύρη πρὸς τὸν Ὁμέρ Βρυώνην, ὅστις νεωστὶ εἶχεν ἐξέλθῃ ἐκ Σούμλας ἐπὶ κεφαλῇ ἐνὸς σώματος Ἀλβανῶν. Αἱ προσθοφυλακαὶ μᾶς δὲν ἐξάδυναν νὰ σημάνωσι τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἐχθροῦ. Ἐν τῷ σῶμα προσκόπων ἐστάλη κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος· ἀλλ' ἐξ αἰτίας τῆς ἄκρας ἀνωμαλίας τοῦ γηπέδου, μᾶς ἔδωκεν ἀτελεστοφωρίας περὶ τῆς κινήσεως καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὀφθαλμικῶν στρατευμάτων. Κατ' αὐτὴν τὴν ἐκδρομὴν τὸ σύνταγμα τῶν ἐφιππων εὐζώνων τῆς φυλακῆς (Garde) ἐδοκίμασεν ἐπαισθητὴν ζημίαν εἰς ἀνθρώπους. Μεταξὺ τῶν φονευμένων εὐρέθησαν ὁ στρατηγὸς Ἀρτουνζ, ὁ ὑπασπιστὴς αὐτοῦ, ὁ χιλιάρχος Σαργές, ὑπασπιστὴς τοῦ Ἀντικρά-ειρος, ὁ χιλιάρχος Βούσης καὶ δέκα ἀξιωματικοί.

Μετὰ τὴν αὖριον ὁ ἐχθρὸς ἐπαγουσιάσθη ἔμπροσθεν τῶν θέσεών μας ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ παραλίου τοῦ ὅρμου τῆς Βάρνας, ἀλλὰ τὸ τμήμα, τὸ ὁποῖον κατέχει αὐτὰς, εἶχεν ἐνδυναμωθῇ κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα καὶ ἐτέθη ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἀντιστρατήγου Βιστρόμ.

Τὴν 15 ὁ ἀντιστράτηγος Σουκασανέτος ἀπεστάλη μὲ τὴν αὐτὴν μοῖραν τοῦ Φιλοῦ ἱππικοῦ τῆς φυλακῆς, τὴν δευτέραν μοῖραν τοῦ 19ου τμήματος τοῦ πεζικοῦ, καὶ μὲ δύο πυροβολεῖα, διὰ νὰ ὑπάγῃ ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ παραλίου τοῦ ὅρμου τῆς Βάρνας, καὶ νὰ ἀπειλήσῃ τὰ ἀριστερὰ τοῦ Ὁμέρ Βρυώνη. Τὸ κίνημα τοῦτο ἐκτελεσθὲν προθύμως καὶ ἐντελῶς μᾶς ἀνέδειξε κυρίως ἐνὸς Τουρκικοῦ στρατοπέδου κατὰ τὸ χωρίον Χατζῆ Χασάν Λαάρ. Ὁ ἐχθρὸς ἔχασεν ἐκεῖ μίαν σημαίαν καὶ 500 περίπου ἀνθρώπους. Ἐν τούτοις ὁ ἐκ Βυρτεμδέργης πρίγκιψ Εὐγένιος ἐλθὼν ἐκ Σούμλας μὲ τὴν αὐτὴν μοῖραν τοῦ 16ου τμήματος, ἀφ' οὗ ἦν ὡσεὶ μὲ τὸ σῶμά του τὸ 20ον τῶν εὐζώνων, ἔλαβε τὴν διαταγὴν νὰ συσσωματωθῇ μετὰ τὸ στράτευμα τοῦ στρατηγοῦ Σουκασανέτου, τὸ ὁποῖον καὶ ἐξετελέσθη τὸ ἑσπέρας τῆς 16.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ ἀντιστράτηγος Βιστρόμ ἀπέκρουσε ἐφ' ὅσον τινὰ προσβολήν. Ἀπὸ τῆς ἐμφανισεώς των οἱ Τούρκοι εἶχον ἐξέλθῃ μετὰ δυνάμεως ἐκ τοῦ στρατοπέδου των καὶ ὑπῆγαν κατὰ τῶν ὀχυρωμάτων μας. Ἡ μάχη ἐκράτησε ὡσεὶ ὡσάρας σχεδὸν ὥρας πεισματικῶς. Ἀλλὰ τὸ πῦρ τῶν πυροβολείων μας καὶ ἡ διὰ τῶν λογχιδίων ἐφοδος τοῦ πρώτου τάγματος τῶν πεζῶν εὐζώνων τῆς φυλακῆς, καὶ τοῦ πρώτου τμήματος τῶν ἐπιλέκτων τοῦ σώματος ἔκριναν τὰ πράγματα ἐπὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης. Ἐκαστὸν τῶν ταγμάτων ταύτων ἐκρίνευσε μίαν σημαίαν ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, καὶ οἱ Τούρκοι τραπέντες ὑπ' αὐτῶν, ἀπεχώρησαν δραμαίως ἀφήσαντες περὶ τοὺς 1000 εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης. Εἶχον δὲ τάξει αὐτὴν τὴν μάχην περὶ τοὺς 15.000 πεζοὺς καὶ ἱππικούς, ἐκτὸς ἄλλων τόσων σχεδὸν δυνάμεων μενόντων εἰς τὰ χαρακώματά των. Κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν μάχην ἡμεῖς ἐκπύλωσαμεν τὸν γενναῖον καὶ ἀξιοσέβαστον στρατηγὸν ἀρχηγὸν τῶν ἐπιλέκτων τοῦ σώματος, φονευθέντα, καὶ τὸν χιλιάρχον Ζαϊτόφ τοῦ αὐτοῦ συντάγματος κεφαλῇ τῆς ἐφόδου τοῦ α' τάγματος.

Τὴν ἐπαύριον ὁ ἐχθρὸς δὲν ἔκαμε κανὲν κίνημα, ἀλλ' ἐπαυλίσθη νὰ περικυκλωθῇ μὲ νέους χάρακας. Ἦτον ἀναγκαῖον νὰ ταραχθῇ ἡ ἡσυχία του, καὶ ἀπ-

εφασίσθη νὰ τὸν προσβάλουν τὴν 18 κατὰ ὁρμήν. Ἡ μὲν μία τῶν προσβολῶν τούτων δὲν ἔμελλε νὰ γένη εἰμὴ κατ' ἐπιφάνειαν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Βιστρόμ, ἡ δὲ ἄλλῃ ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν ἐκ Βυρτεμδέργης πρίγκιπα Εὐγένιον, ὅστις ἔμελλε νὰ ἐπιπέσῃ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ τῶν Ὁθωμᾶν. Βιασμένα τὰ στρατεύματά μας νὰ ἐνεργῶσιν ἐπὶ γηπέδου ἀνωμάλου, διακεκομμένου ἀπὸ λάκκους βαθεῖς κεκαλυμμένους ὑπὸ βάτων πυκνῶν, καὶ καθ' ὑπερβολὴν ἐπιτηδείου ὄντος εἰς τοὺς πεζοὺς Τούρκους τοὺς ἐνεδρε-οντας ἐκεῖ καὶ σπυράδην πολεμοῦντας, μὲ ὅλα ταῦτα τὰ ἐμπόδια, λέγω, τὰ στρατεύματά μας κατάρθωσαν νὰ κυριεύσωσιν ἐν τῶν πρώτων ὀχυρωμάτων καὶ ἐν κανόνιον, τὸ ὁποῖον ἐπάρθη ἀπὸ τὸ 20 τῶν εὐζώνων. Τοιοῦτος δὲ ἦτον ὁ ζήλος τῶν στρατιωτῶν μας, ὥστε ἐναντίον τῶν διαταγῶν τοῦ ἐκ Βυρτεμδέργης πρίγκιπος ἡ ἀμοῖρα τοῦ 19 τμήματος ἐπέπεσεν εὐθὺς κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ στρατοπέδου, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῇ τὸν στρατηγὸν Δουρνόφ. Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ἐπέσε θῦμα τῆς εὐγενεὺς τοῦ ἀνδρίας. Ἀλλ' ἡ μοῖρά του ἐφθασεν ἕως εἰς τὸ πρόχωμα τῶν ἐχθρικῶν χαρακωμάτων. Ἐκεῖ δὲ, καταπιεσθεῖσα ἀπὸ βίαιον τουφεκισμὸν, καὶ προσβληθεῖσα κατὰ μέτωπον ἀπὸ ἀπείρους ἀνωτέρας δυνάμεις, ἐπαπειλουμένη ἐκ τῶν πλαγίων ἀπὸ τὸ Τουρκικὸν ἱππικὸν, καὶ ἀπομεμακρυμένη πολλὰ ἀπὸ τὰ σώματα, τὰ ὁποῖα ἔμελλον νὰ τὴν ὑποστηρίξωσιν, ἐδοκίμασε μὲ γάλην ζημίαν, καὶ ἠναγκάσθη νὰ ἀπισθοδρομήσῃ, τὸ ὁποῖον ἔκαμε μὲ καλὴν τάξιν ὑπερασπιζομένη ἀπὸ τὸ πῦρ τῶν κανονοστασιῶν μας καὶ ἀπὸ τὰς ἐφορμή-σεις τοῦ τῶν λογχοφόρων συντάγματος τῆς φυλακῆς.

Μετὰ τὴν ἐφοδὸν ταύτην παύσασαν εἰς καιρὸν πρέποντα, τὸ σῶμα τοῦ ἐκ Βυρτεμδέργης πρίγκιπος Εὐγενίου ἐπανῆλθεν εἰς τὴν θέσιν του Χατζῆ Χασάν Λαάρ. Ἡ ἐντύπωσις, τὴν ὁποίαν ἄφησεν εἰς τοὺς Τούρκους ἡ τόλμη, μὲ τὴν ὁποίαν τὰ στρατεύματά μας ἐπλησίασαν εἰς τὰ ὀχυρώματά των, ὑπῆρξε τόσον μεγάλη, ὥστε μὴ ὅλην τὴν ἀποτυχίαν μας ὅχι μόνον δὲν ἐτάραξαν κατ' οὐδένα τρόπον τὴν ἀπισθοδρομήσιν τοῦ πρίγκιπος Εὐγενίου, ἀλλ' οὐδ' ἐφάνησαν σήμερον ἔξω τοῦ στρατοπέδου των.

Αἱ ἐκπολιορκητικαὶ ἐργασίαι τῆς Βάρνας πρόέβησαν εἰς τοσοῦτον, ὥστε ἡ ὑπόνομος προσήγγισε κατὰ δύο μέρη τὸ τεῖχος αὐτοῦ τοῦ φρουρίου.

Ἐκ Συληστρίας, ἕως 30 Αὐγούστου.

Ἐπὶ τῶν ὑψωμάτων τῶν κατασχεθέντων τὴν ἡμέραν τῆς 16 Αὐγούστου ὁ τοῦ πεζικοῦ στρατηγοῦ Ροθ ἔκαμε νὰ κατασκευασθῶσι δύο χαρακώματα ὀχυρωμένα μὲ μεγάλα κανόνια καὶ ὀλμους, τῶν ὁποίων τὸ πῦρ καταταράττει μεγάλως τὸ φρούριον, καὶ προξενεῖ εἰς αὐτὸ συχνὰς πυρκαϊάς.

Τὴν 30 Αὐγούστου ἐν Τουρκικὸν σῶμα ἐκ 5.000 ἀνδρῶν ἐφάνη ἀπροσδοκῆτως πλησίον τοῦ χωρίου Τα-ταριτσὶ καὶ ὑπεχρέωσε, διὰ τὴν κατὰ τὸ πλῆθος ὑπε-ροχήν του, τὰς προσθοφυλακάς μας νὰ ἀπισθοδρομήσωσι πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Τορτούκιοι. Ὑπῆγεν ἔπειτα δρο-μαίως πρὸς τὸ φρούριον καὶ ἔλαβε τὸν καιρὸν νὰ ἐνω-θῇ μὲ τὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἐξῆλθον εἰς ὑπάλειψίν του. Ἐνδυναμωθείς τοιοῦτοτρόπως ὁ ἐχθρὸς ἐπὶ κε-κατὰ τῶν δύο πλησιεστέρων ὀχυρωμάτων μας· αἱ αὖτὸ καὶ ὀλιγάριθμοι οἱ φυλάττοντες αὐτὰ, ἐξήρεσαν νὰ τὸ ἀποκρούσωσι. Τὸ Τουρκικὸν ἱππικὸν ἐστράφη τότε ὅλα

πληρον πρὸς τὸ τμήμα τὸ διοικούμενον παρὰ τοῦ ἀντιστρατήγου Κρεύτσου, ἀλλ' οὔτε αὐτὸ κατώρθωσε τίποτε. Ὁ στρατηγὸς ὑπέστη τὴν τῶν Ὁθωμανῶν προσβολήν, ἔδωκεν εἰς τὰ πρὸς ἐσθλαίαν του σπυλλόμενα στρατεύματα τὸν καιρὸν τοῦ νὰ φθάσωσι, καὶ προσβαλὼν καὶ αὐτὸς οὕτω τοὺς Τούρκους, ἀνέτρεψε τοὺς σωρούς των καὶ τοὺς κατεδίωξεν ἕως εἰς τὸ φρούριον.

Ἡναγκασμένος ὁ ἐχθρὸς νὰ ἀπισθοδρομήσῃ ὑπὸ τὸν διὰ λεωτοβολίας πυροβολισμὸν τῶν ὀχυρωμάτων μας, ἔλαβε τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ τολμήματός του διακόσιοι φονευμένοι ἔμειναν εἰς τὸν τόπον ἐκτὸς τῶν ὅσους οἱ Τούρκοι ἐπῆραν κατὰ τὴν συνήθειάν των. Ἡ ἰδική μας ζημία συνίσταται εἰς 60 φονευμένους, καὶ πωληγωμένους, 90 μὲν στρατιώτας, 8 δὲ ἀξιωματικούς.

Κατέναντι τῆς Σούμλας τὰ στρατεύματά μας κατέχουν τὴν αὐτὴν θέσιν. Τὴν 9 τοῦ Σεπτεμβρίου ἐν τμήμα πεζικοῦ ἐχθρικοῦ ἐπλησίασεν εἰς ἐν τῶν ὀχυρωμάτων μας ἀλλὰ ἐσθλαί τινες κανονίων τὸ διεσκόρπισαν.

Ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἕως 20 Αὐγούστου.

Τὴν ἐπαύριον τῆς ἀλώσεως τοῦ Ἀκαλτζικίου ὁ Κόμης Πασκεύτης ἀπέστειλε τὸν ἀντιστρατήγον πρίγκιπα Βαδβόλσκη διὰ νὰ κυριεύσῃ τὸ φρούριον τοῦ Ἀζκούρ κείμενον κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς Γεωργίας. Ἡ φρουρὰ συγκειμένη ἐκ 500 Λάζων ἐσθθυμένων ὑπὸ 1,000 ὀπλισμένων ἐγκατοίκων ἔδειξε καταρχὰς ὅτι ἔχει σκοπὸν νὰ ὑπερασπισθῇ, ἐπιστηριζομένη εἰς τὴν ἰσχυροτάτην τοποθεσίαν τοῦ φρουρίου, καὶ μάλιστα τῆς ἀκροπόλεως, κτισμένης ἐπὶ ἐράχου ἀποτόμου, καὶ περικυκλωμένης ἀπὸ τεῖχη ὑψούμενα ὀροφῆδον καὶ μὴ παρέχοντα ἄλλην ἀνάδασιν παρὰ μίαν μόνην στενωτάτην εἴσοδον. Αἱ πρῶταί μας πριτάσεις ἀπέβησαν ἀνωφελεῖς. Ἀλλ' ὁ πρίγκιψ Βαδβόλσκης στείλας εἰς Ἀζκούρ κατοίκους τινὰς τοῦ Ἀκαλτζικίου διὰ νὰ παρακινήσῃ τὴν φρουρὰν νὰ παραδοθῇ, καὶ διὰ νὰ φανέρωσῃ πρὸς αὐτὴν τὴν ὁποίαν εἶχε δοκιμάσει τύχην ἐκεῖνο τὸ φρούριον, ἐπρωχώρητε μὲ τὸ τμήμά του οἱ δὲ κάτοικοι τοῦ Ἀζκούρ κυριευθέντες ἀπὸ φόβον, ὀπείσαντες ἤνοιξαν τὰς πύλας των καὶ παρεδόθησαν εἰς τὴν γενναϊότητα τοῦ νικητοῦ. Ἡ δὲ φρουρὰ, λαβοῦσα καιρὸν κατὰ τὰς γινομένας συνομιλίας, ἐσώθη εἰς τὰ στενὰ τῶν περικειμένων ὀρέων.

Εὐρομεν εἰς αὐτὸ τὸ φρούριον 14 κανόνια, κάμπους σημαίας, πολεμεφύδια καὶ ζωοτροφίας.

Κατὰ τὴν δικαίαν πρὸς ἡμᾶς αἴτησιν τοῦ Κυρίου Δημητρίου Μ. Μαυρογορδάτου ἐκρίναμεν νὰ καταχωρίσωμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας τὸ ἐξῆς ἐγγράφον του.

Πρὸς τὴν ἐντιμὸν Ἐπαρχιακὴν Δημογεροντίαν Σύρας.

Ὁ ὑπογεγραμμένος Δημήτριος Μ. Μαυρογορδάτος σπεύδω νὰ ἀναφέρω εἰς τὴν Σ. Δημογεροντίαν, ὅτι πρὸς εὐκολίαν τοῦ ἐμπορίου εἶχον πέμψαι πρὸ δύο περίπου χρόνων πρὸς τὸν ἐν Σμύρῃ αὐτάδελφόν μου Κύριον Ἀμβρόσιον Μαυρογορδάτον δώδεκα συν. αλλαγματικά ἐγγράφα, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν εἶχον παρέξ μόνην τὴν ὑπογραφήν μου Δημήτριος Μαυρογορδάτος, καθὼς καὶ ἕτερα δώδεκα χαρτῖα ἀνοικτὰ, εἰς τὰ ὁποῖα καὶ αὐτὰ παρομοίως εἶχον μόνην τὴν ὑπογραφήν μου, καὶ ταῦτα διὰ νὰ χρησιμεύσουν ὡς ἐπιστολαὶ εἰδήσεων (Lettere di avviso). Συνέβη τὸ ἐυστόχημα τοῦ ρηθέντος αὐταδέλφου μου, ὅστις συλληφθεὶς παρὰ τῆς Ὁθωμανικῆς ἐξουσίας ἐστάλθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐβλήθη εἰς τι δεσμωτήριον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖον ὕστερον ἀπὸ πολλὸν καιρὸν καὶ κόπον ἐλευθερωθεὶς ἦλθεν ἐδῶ. Τὰ ἀνωτέρω γράμματα τὸν ἀριθμὸν εἰκοσιτέσσαρα δὲν τὰ εἶχε μεταχειρισθῇ, ἀλλ' ἐλήφθησαν μὲ τὰ κατὰ στιχα καὶ λοιπὰ τὰ ἐγγράφα παρὰ τῆς αὐτῆς ἐξουσίας, τὰ ὁποῖα ἐδόθησαν ἀκολουθῶν πρὸς τὸν ἐν Σμύρῃ Κύριον Π. Μαρατζίνην, ὁ ὁποῖος ἐπεμψεν ἐδῶ κατὰ ζήτησιν τοῦ ρηθέντος αὐταδέλφου μου τὰ πλείονερ τῶν εἰρημένων καταστίχων καὶ ἐγγράφων μεταξὺ τῶν ὁποίων εἰς τὸ φθάσιμόν μου ἐδῶ ἐρευνήσας δὲν εὗρηκα μέσα εἰς αὐτὰ πᾶς ρηθείσας ὑπογραφὰς μου εἰς ἄσπρον (in bianco) διὰ τοῦτο ἐπειδὴ καὶ αὐταὶ μου αἱ ὑπογραφαὶ εἶναι πιθανόντες ἐπεσον εἰς χεῖρας ἀνθρώπων αἰσχροκερδῶν, οἱ ὁποῖοι ἤμπορον νὰ ἐσχημάτισαν, ἢ καὶ νὰ σχηματίσουν ὁμολογίας, ἐπιστολαὶ καὶ ἄλλα ὁποιαδήποτε ψευδῆ καὶ δόλια ὑποχρεωτικὰ γράμματα διὰ τοῦ παρόντος προλαμβάνω νὰ ἀναφερῶ ὅτι, ὅσαι ὑπογραφαὶ ὑπάρχουν, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἡμπορεῖ τις ζητῆμα τι νὰ ἔχῃ τῇ ἡμῶν ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ ὀνόματος Δημήτριος Μαυρογορδάτος νὰ ἐμφανισθῶσι διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος εἰς διορίαν μηνὸς δύο, καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν μηνῶν πέντε, καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας ἐννοῶ αὐτὴν τὴν ὑπογραφήν εἰς αὐτὸ τὸ ὄνομα, Δημήτριος Μαυρογορδάτος, ἄκυρον καὶ ὡς χάρτην ἄγραφον, διαμαρτυρούμενος ἀπὸ τῶρα διὰ πάντοτε ἐναντίον, οὗτινος ἤθελε παρσιάζῃ αὐτὰ μὲ τὸν πλέον ἰσχυρὸν τρόπον δι' ὅλην τὰ ἐπακόλουθα διὰ δὲ τὸ τοιοῦτον ἐκ περιστάσεως συμβᾶν πρὸς ἀκύρωσιν, παρακαλῶ νὰ εἰδοποιηθῇ ἢ ἀνανέωσις τῆς ὑπογραφῆς μου ἀπὸ τῆς σήμερον ὑπὸ τοῦ ὀνόματος Δημήτριος Μ. Μαυρογορδάτος, ὅτι οὕτω θέλω ὑπογράφειν εἰς τὸ ἐξῆς.

Παρακαλεῖται ἡ Σ. Δημογεροντία, καὶ μετὰ δώσῃ δύο ἴσα διὰ κρατήσω τὸ ἓν, καὶ τὸ ἄλλο νὰ κόμω νὰ δημοσιευθῇ διὰ τὴν ἐφημερίδω τῆς Ἑλλάδος πρὸς διαφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων μου καὶ μετὰ τὸ προσήκον οἶσθαι ὑποφαίνομαι.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρας, τῇ 28 Ἰουλίου 1828.

Ὁ πολίτης

Δημήτριος Μ. Μαυρογορδάτος

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ διαμένοντι εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας ταύτης, καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ ρηθέντος Δημητρίου Μ. Μαυρογορδάτου δίδεται τὸ παρὸν διὰ τῇ χρησιμεύσῃ.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῆς Σύρας, τῇ 12 Ὀκτωβρίου 1828.

Οἱ Δημογέροντες

Ν. Ταρποχτοῆς. Γ. Ρεῦσσος.

Ἀ. Ρέγκος. Π. Γεραλόπουλος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ Ο Γραμματεὺς Κ. Αγγελεῖ